

CIRKULÄRET

2 Juni

Cirkulärredaktör: Ivar Vuori

Skicka feedback och material för
följande cirkulär till cirkularet@afk.fi

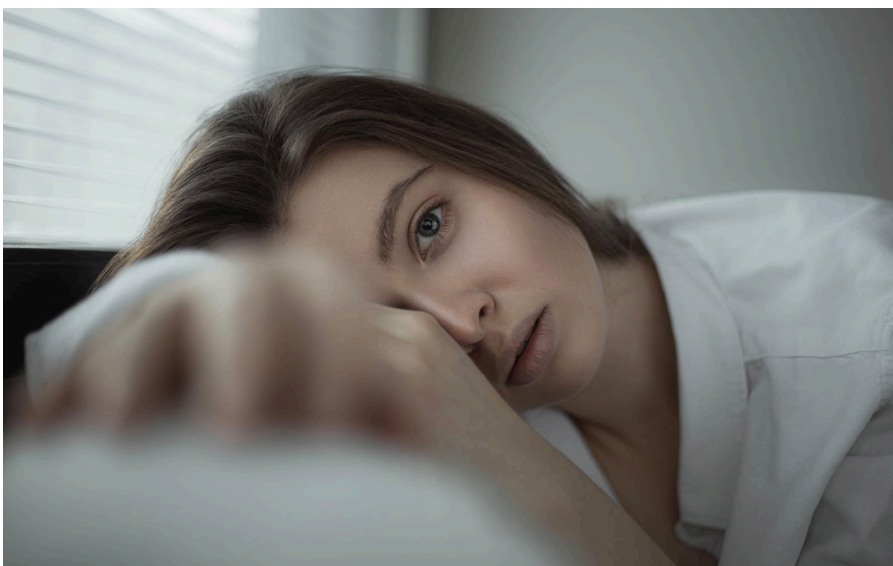

foto: Lisa Sennikova
Vinnande bidrag i tävlingen om pokalen "Qvinnan"

Klubbens sommarpaus

Redaktionen önskar Er soliga fotostunder under kommande månader, och så ses vi igen på månadsmötet i september. Notera att klubben har några evenemang redan i augusti. Info om dessa kommer skickas under sommaren. Trevlig sommar!

I detta cikulär:

Informationsärenden – Sida 2-3
Fotografens bekymmer 77 år senare – Sida 4
Vad gör en bra bild bra? – Majmånadsmötet – Sida 5-6
Lisa Sennikova – en av NextGenAFK:arna - Sida 7
Funktionärer efterlyses! – Sida 7

På kommande i AFK:

Fototävling med FSSMF
11-14 juni

Konstens natt
20 augusti
Program avslöjas senare

**Workshop i kreativ
makrofotografering**
5-6 september

Höstutfärd
19 september

Månadsmöte
24 september 18:30
Tema: "Eufori"
Traditionstävlingen
Vårutfärdsbilden
Gäst och domare: [Oscar Lehtinen](#)

Månadsmöte
22 oktober 18:30
Tema: "Genom glas"
Höstutfärdsbilden
Gäst och domare: [Robin Dahlström](#)

Månadsmöte
26 november 18:30

Informationsärenden

AFK:s fototävling i samarbete med FSSMF

Tema: Sång- och musikfesten 2026 i Helsingfors

Kategorier:

- Helhetsbild på konsert /publik /parad
- Exempel på social interaktion / situationsbild
- Generationsmöten i musiken

Villkor:

Du får inte använda AI för att skapa bilden. Vanlig bildkorrigerings är ok.

Bidragen som skickas in får publiceras i FSSMFs tidning Resonans, FSSMFs sociala medier och i framtida FSSMF-publikationer med angivande av fotograf (icke-kommersiell publiceringsrätt)

Varje deltagare får skicka in max 2 bilder.

Bilderna skall tas i perioden 11-14.6. under årets Sång- och Musikfest i Helsingfors

Inlämning sker digitalt inom juni månad 2026 till:

Bedömning av juryn görs i augusti. Juryn består av 2 från AFK, 1 från FSSMH. Bilderna bedöms enligt samma kriterier som AFK brukar använda.

Vinnarna meddelas i slutet av augusti.

Vinnarna intervjuas och presenteras i kommande nummer av tidskriften Resonans.

Vinnaren i varje kategori får två biljetter till en konsert på den ort där pristagaren bor.

Mer om Sångfesten: <https://2026.sangfesten.fi/start/>

Du kan skicka in dina bilder via denna länk:

<https://links.afk.fi/foto-FSSMF>

Eller genom att skanna denna QR-kod

Workshop i kreativ makrofotografering

I början av september ordnar AFK en veckoslutskurs i kreativ makrofotografering. Dragare är den kända naturfotografen Jan Pedersen från Sverige, som är en mycket anlitad och omtyckt lärare, med kurser och fotoresor både i Norden och internationellt. Du kan bekanta dig med Jans produktion här: <https://www.janpedersen.photography>. Workshopen ordnas i huvudstadsregionen.

Under workshopen kommer Jan att demonstrera olika kreativa arbetssätt och tekniker samt hjälpa alla deltagare att utveckla sitt bildskapande. Då det är meningen att deltagarna även efteråt praktiserar det de lärt sig under kursen kommer ett efterföljande zoommöte att arrangeras där Jan går igenom och ger feedback på deltagarnas bilder.

Vi har fått understöd för en del av kursens kostnader från Emelie och Rudolf Gesellius stiftelse och från Finnfoto. Anmälningsslänken är <https://links.afk.fi/makro-26>, men notera att alla kostnader inte ännu kunnat slås fast och det slutliga priset är därför öppet. Av den orsaken kommer vi att begära en anmälningavgift på 35€, med slutbetalning senare. Den slutliga totalkostnaden torde ligga på 75-95€ per deltagare, eventuellt lite lägre. Priset är även beroende av antalet deltagare.

Välkommen med att lära dig nytt inom naturofoto!

Datum: 5-6.9.26 och ett efterföljande zoommöte ett par veckor senare

Plats: huvudstadsregionen

Pris: ännu öppet, men torde landa på 75-95€

Deltagarantal: 12-18

Arrangörer: Birgitta Immerthal och Catarina Söderström

ifall du har frågor om workshopen vänligen kontakta arrangörerna:

birgitta.immerthal@gmail.com eller catarina.soderstrom@afk.fi

Informationsärenden

AFK är med under Helsingforsdagen 2026

Fredagen 12.6 ställer vi upp en liten fotoateljé i Topeliusparken, nära Tölö-bibban. Mellan kl 11-16 bjuder vi alla intresserade på porträttfotografering. Samtidigt berättar vi om AFKs verksamhet och rekryterar fler medlemmar till klubben. Labbet är öppet för besökare.

Tipsa alla du känner och kom själv förbi och säg hej om du har tid!

Tillsammans gör vi AFK kändare och bjuder Helsingforsarna på en tidsresa!

Photowalks with Anna

I juni kommer Anna Sokolova (NextGenAFK) att organisera guideade fotopromenader i Helsingfors med hjälp av projektbidrag för 2026, kulturfrämjandeprogrammet, Helsingfors stad. Anna är erfaren turistguide och studerar nu sociologi. Photowalks är mest riktade till unga ukrainare, och har som målsättning produktion av en kollektiv fotoserie för den analoga fotofestivalen Rotlicht i Wien. Om du är intresserad av att delta eller hjälpa till, ta kontakt med henne: anna.sokolova@afk.fi.

NextGenAFK ✳ Emojerseyclub

Med hjälp av understöd från Amos Andersons fond organiserar NextGenAFK foto/VJ-kurs med avslutande fotoutställning och klubb natt på Ääniwalli.

Det är en multidisciplinär kurs där unga fotografer och konstnärer får utforska mötet mellan fotografi, projektion, musik och klubbkultur. Kursen introducerar deltagarna till audiovisuella tekniker och till samarbete med musiker och DJ:s i livemiljö. Deltagarna arbetar med egna fotografier, porträtt och dokumentära bilder samt med bilder ur AFK:s arkiv, med fokus på rörelse, identitet, utseende och tillhörighet. Under kursen lär sig deltagarna att omvandla fotografier till livebilder och att arbeta med projektion, rytm, färg, rum, DJ:s och publik. Kursen avslutas med en fotoutställning integrerad i en klubb natt.

Tidpunkt: augusti 2026

Max antal deltagare: 12

För mer information och anmälan, kontakta: serafima.parland@afk.fi

AFKs höstutflykt

Höstutflykten blir den 19.9. Nu är det fritt fram att föreslå vart färden skall gå. Förslaget hittills är Busholmen. Skicka dina förslag till utfard@afk.fi

Konstens natt

Styrelsen planerar program inför konstens natt som i år är den 20.8. Programmet riktar sig till både medlemmar och icke-medlemmar, och avslöjas vid ett senare tillfälle.

77 år senare

Del 2: Det som inte lyder signaturen

Det förefaller mig att fotografen i dag inte längre bara är en människa med kamera, som behärskar teknik och komposition väl. I dag är fotografen den som tar ansvar för förhållandet mellan bilden och världen. Den formuleringen kan låta alltför allvarlig, nästan pretentiös, men i den finns en viktig förskjutning. I bildöverflödets tid är frågan inte längre om jag kan göra ännu en bild. Det kan jag. Alla kan. AI kan. Nu är det viktigare att fråga varför bilden behövs, vad den döljer, vem den utnyttjar och vilken färdig diskurs den tjänar.

Därifrån är steget inte långt till den gamla striden om den fria tolkningen och betraktarens makt. Om bilden, för att vara stark, inte bara ska tjäna mina färdiga estetiska schabloner och filter — i den mening där Jansson talade om fotografen som ett filter för verkligheten — måste det finnas något i den som kan göra motstånd mot dem. Det är frestande att här tänka på det Barthes kallade *punctum*: den lilla olydiga punkt där bilden plötsligt slutar tjäna en smidig tolkning och i stället börjar såra den. Även ska vi minnas Umberto Eco och hans tanke om tolkningens gränser. Eco skrev inte om telefoner eller om neuronät, men hans tanke passar oväntat väl på fotografiet. Han påminner oss om att tolkningen inte är gränslös. Ja, verket kan vara öppet. Visst, betraktaren deltar i skapandet av mening. OK, ett och samma verk tillåter olika läsningar.

Men det betyder inte att verket kan betyda vad som helst. Texten, bilden, musiken gör motstånd — genom det Eco kallade *intentio operis*, verkets egen riktning och envisa närvaro. Det finns något som verkligheten är där, och något som bestämt inte är där. Det finns inre begränsningar, detaljer, strukturer och spår som inte låter vilken fantasi som helst utropa sig själv till tolkning.

Fotografen har i den meningen alltid varit en märklig konst. Å ena sidan är den öppen för tolkningar, starkt beroende av den kontext som är tillgänglig för den som tolkar. Å andra sidan finns det i den en envis rest av verklighet. Något har fotografen placerat i bilden. Ljuset har faktiskt reflekterats från en yta. Om det handlar om ett icke-abstrakt fotografi, hör väggen, ansiktet, gesten, smutsen på snön eller den tillfälliga blicken inte helt och hållet till fotografen.

Fotografen kan välja och filtrera ett utsnitt ur verkligheten, men inte utan konsekvenser upphäva denna närvaro. Den samtida bildkulturen vill ofta bli av med just detta motstånd. Den älskar bilden som snabbt kan läsas, lätt kan gillas, fungerar bra i bildflödet och bekräftar en redan bekant känsla. Melankolin ska vara melankolisk, fattigdomen uttrycksfull, naturen vacker och till och med kaos snyggt organiserat.

Så föds ett fotografi som tolkar världen innan det hunnit se den.

Den alltför "duktiga fotografen" kommer inte till världen, utan till sin egen stil. Världen används som en stomme över vilken stilen kan spännas. Gatan blir en bakgrund för "min" urbana ensamhet. Den gamla människans ansikte blir material för "mitt" humanistiska djup. Dimman blir bevis på "min" känslighet. En tillfällig människa blir figur i "min" komposition. Allt som möter fotografen packas om till en färdig estetik.

Detta kunde jag kalla spegelfotografi ("Spegel, spegel på väggen där ..."). Det ser ut att vara vänt mot världen, men vänder i själva verket hela tiden tillbaka till fotografen själv, vars stil breder ut sig över allt den möter. Ju starkare den konstnärliga "signaturen" är, desto mindre utrymme finns ibland kvar för det främmandes egen andning.

Hos Tove Jansson var fotografens signatur en nödvändig förutsättning för konsten. Hon behövde försvara fotografiet mot anklagelsen om mekanisk kopiering, och 1949 skriver^{*)} hon: "Det räcker inte med, »denna vackra äng», det måste vara fotografens eget sätt att se »denna vackra äng». Hans upplevelse, hans omformning, hans signatur." Men i dag har signaturen blivit för billig. Den kan köpas som preset, sättas ihop av andras influenser, överlåtas åt en app, tränas på tusentals liknande bilder. Man kan få en igenkännbar stil innan en verklig förmåga att se har uppstått.

Därför behöver vi kanske i dag inte längre försvara fotografens signatur, utan det som gör motstånd mot signaturen.

Och här kan Emmanuel Levinas hjälpa oss. Hans filosofi om den Andre säger att den andra människan inte är ett objekt för min kunskap, mitt begär eller mitt system. Den Andre uttöms inte av det jag kan förstå om honom. Den Andres ansikte är inte bara en synlig bild. Det vänder sig till mig, kräver ansvar av mig, stör mitt lugna innehav av världen. Den Andre finns inte till för att bli material för mitt självuttryck.

För fotografin är detta en nästan smärtsam tanke.

Fortsättning följer i nästa cirkulär.

Andrej

*) Toves text <https://links.afk.fi/tove-49>

Gilbert berättar om sitt fotograferande.

Bild: Peter Stenius

Vad gör en bra bild bra?

Majträffen samlade 11 deltagare för att lyssna på Gilbert Simons, som berättade om sitt fotograferande. Han funderade tillsammans med oss vad som gör en bra bild bra, och visade en mängd exempel på bra, och mindre bra bilder. Han pratade till exempel om linjer, bilder som berättar en historia, att skapa en berättelse, komposition och känsla. Det viktigaste är sist och slutligen att bilden förmedlar något, att den väcker något hos betraktaren.

En tekniskt perfekt bild som saknar historia är mycket mindre intressant än en mindre perfekt bild som innehåller många nivåer. En bild som är både tekniskt välgjord (dvs har en fungerande komposition, tar hänsyn till linjer, negativa utrymmen osv) och innehåller en berättelse är sådana bilder som stannar kvar i en. När man ser en sån vet man, sade Gilbert bland annat.

Efter en öppen och ganska självkritisk presentation med flera frågor och kommentarer från deltagarna var det dags för kaffe. Sedan valde Gilbert månadens vinnare.

Temat för maj var "Det som inte syns" och Gilbert utsåg de tre vinnande bilderna samt delade ut två hedersomnämningar. Han berättade också om hur han resonerade när han bläddrade igenom bidragen.

På tredje plats kom Anna Sokolova:s bild "Don't think too much". Domaren lyfte fram dess abstrakta och något kaotiska karaktär, där linjerna leder blicken in mot mitten av bilden. Dörren,

skylten och pelaren skapar tillsammans en spänning i bilden. Samtidigt påpekades att den ljusa pelaren möjligen tar för mycket uppmärksamhet från dörren och texten. Bilden upplevdes ändå som suggestiv: nästan som om människor stod och stirrade mot något utanför bildens tydliga berättelse.

På andra plats kom Marit Henrikssons bild "Stalker". Här betonades rörelsen och motrörelsen i bilden: hela bilden drar åt höger, medan personen i bilden rör sig åt höger men tittar åt vänster. Den kontrasten skapar liv. Spårvagnsdörren ramar in huvudet fint, och ljuset på personen fungerar väl. Domaren noterade också att bilden är ganska vänstertung, men att hållplatsen och de andra bildelementen hjälper till att balansera kompositionen. En teknisk kommentar gällde att bilden eventuellt hade fått lite för kraftig brusreducering och därför såg något mjuk ut.

Första plats gick till Marit Henrikssons bild "Somebody Missing (Bastu)". Domaren uppskattade framför allt samspelet mellan personerna i bilden och hur deras blickar leder betraktaren vidare. Bilden väcker frågan: vad tittar de på? Just den frågan gör den intressant. Fönstren i bakgrunden beskrevs som nästan spökaktiga, och trädet bidrog med en död, vintrig eller ödslig stämning. Bilden hade många element som höll på att försvinna eller bara anas, vilket gav den ett särskilt djup. I diskussionen framkom också att platsen var i Sörnäs strand, med Havshagens höga hus i bakgrunden.

Hedersomnämningen gick till
Ägget av Ghita Thomé och
Hålet av Johanni Larjanko

Dessutom var det dags att välja vinnaren i Qvinnan, där Gilbert utsåg Lisa Sennikova till vinnare. Se bilden på sida 1 och intervjun med Lisa längre ner i cirkuläret.

Gilbert beskrev bilden som mycket ren och stilistiskt kontrollerad. Linjerna, blicken och handen leder alla in mot modellens öga, vilket gör att betraktaren dröjer kvar i bilden. Vid första anblick kan porträttet kanske upplevas som nästan kliniskt, men det håller längre än så: ju mer man tittar, desto mer finns att upptäcka. Ansiktsuttrycket, den skrynkliga skjortan och det återhållsamma ljuset bidrar till att bilden inte blir för polerad.

Det finns en hemlighetsfull laddning i porträttet, lite som i Mona Lisa av Leonardo da Vinci. Man kan hamna i en inre, ordlös dialog med modellen: länge betrakta den unga kvinnan och samtidigt känna sig betraktad tillbaka.

Gilbert återkom ofta till samma grundfrågor: vart leds blicken, vad berättar bilden, vad stör, och vad gör att man vill titta längre? Det blev en fin påminnelse om att en bra tävlingsbild inte bara behöver vara tekniskt välgjord. Den måste också bära en fråga, en riktning eller en liten hemlighet som betraktaren får arbeta vidare med.

Till slut påmindes vi om höstutflykten, som detta år blir den 19.9. Nu är det fritt fram att föreslå vart färden skall gå. Förslaget hittills är Busholmen. Skicka dina förslag till utfard@afk.fi

Johanni & Andrej

Somebody Missing (Bastu)
Bild: Marit Henriksson

Don't think too much
Bild: Anna Sokolova

Stalker
Bild: Marit Henriksson

Lisa Sennikova – en av NextGenAFK:arna

Lisa Sennikovas foto tog hem segern i tävlingen om AFK:s vandringspokal Qvinnan, som i år firar 70 år sedan den först delades ut. Lisa har varit medlem i klubben sedan september 2025.

Hon var 10 år när föräldrarna köpte en avancerad kompaktkamera, en Nikon. När Lisa var 12 år gammal köpte hon för egna sparade pengar sin första systemkamera, en Canon 600D, som på den tiden var trendig och spännande. Kameran var splitterny och inpackad i kartong och ingen visste riktigt ännu hur den fungerade.

– Pappa sa till mig att jag ska studera instruktionsboken noga och det gjorde jag. Det blev min introduktion till fotografering.

Lisa ville fota djur och detaljer i världen omkring sig. Hon berättar att alla i kompisgänget ville fotografera då, år 2012, i Sankt Petersburg. I några år var foto en stor trend, förklarar Lisa, men sedan slutade nästan alla med fotografering och satsade istället på att lära sig maniky och make-up.

Efter händelserna på Krim 2014, när Lisa var 12, flyttade familjen till östra Finland eftersom föräldrarna ville skapa en annan framtid för Lisa och hennes syster. Där lyckades Lisa få plats på en kort fotokurs för unga. Hon förstod då inte särskilt mycket på finska. Nu talar hon även svenska, engelska och franska. En familjevän, också från Sankt Petersburg, gav henne en bok av John Freeman, ett heltäckande verk om fotografering.

Vandringspokalen Qvinnan introducerades 1956 och tävlades ut varje år, med ett oförklarligt uppehåll mellan 1967 och 2005. På pokalen finns 31 vinnarnamn ingraverade.

Lisa Sennikova. Självporträtt

– Jag vid ett tillfälle i Helsingfors fick en fotografvän, @ottofromhelsinki. Det var han som lärde mig att fördjupa mig i fotografi och de tekniska detaljerna. Den vinnande bilden togs under hans handledning. Med honom kunde jag fördjupa mig i processen, och just när jag tog den bilden sa han: "Nu har du verkligen utvecklat en konstform!"

Lisa satsade sedan på att studera grafisk design i Helsingfors och fick då även chansen att gå på kurs i fotojournalistik. Nu har hon en BBA i visuell marknadsföring. Sedan januari bor hon i Nice och jobbar i Saint-Jean-Cap-Ferrat med marknadsföring, försäljning och grafisk design.

– Jag fotograferar faktiskt också på jobbet, det behövs inom marknadsföringen jag sköter. Det handlar mycket om bilder för sociala medier.

Men Lisa vill även utvecklas som porträttfotograf och har redan börjat ta emot beställningar. På fritiden gör hon kreativa fotoprojekt.

– Jag börjar ta porträttfoton nästa vecka.

Vistelsen i Frankrike har inspirerat Lisa att satsa på att lära sig ännu mer om fotografering som konstform. Hennes mamma är florist och hennes syster visuell konstnär, och inom familjen diskuterar alla hela tiden design och konst.

Lisa har också varit aktivt med i AFK:s ungdomsavdelning sedan förra sommaren och säger att det var mycket intressant att få lära sig framkalla bilder. Den som behärskar framkallningsteknik kan definitivt fördjupa sitt konstnärskap inom foto, tycker Lisa.

Funktionärer efterlyses till följande poster

Tävlingssekreterare - upprätthåller klubbens tävlingar, utser domare, kommunicerar teman och övrig tävlingsadministration

Studiocirkelmästare - håller i trådarna för studiocirkeln som träffas för att öva studioarbete

Digicirkelmästare - håller i trådarna för digicirkeln som träffas för att öva digital bildbehandling bl.a.

Arkivarie/Bibliotekarie - upprätthåller klubbens arkiv och bibliotek

Suppleant till mötesvärd - fungerar som värd på månadsmötena

Om du är intresserad av att veta mer om någon post kan du höra av dig till:
styrelsen@afk.fi

Trevlig sommar!

AMATÖRFOTOGRAFKLUBBEN I
HELSINGFORS RF

www.afk.fi
afk@afk.fi

Bankkonto:
Aktia FI48 4055 4920 1540 67

Labbet:
Tölögatan 52, Helsingfors